q̃ corp̃ oē ꝛcum̃ ⁊ animam voluptam ē finis uicin̄ Et pat̃ ur̃ nunc ē
m̄ ⁊ mutauit mercede meā x uicib̄ Si dixerat hoc uariū pec̄ erit mer
ces tua nascēt oē pec̄ uariū ⁊ si dixerat uni coloris erit merces tua na
scēt oē pec̄ uni coloris Ideo qd nos possumus mutauit mercede meā x
uicib̄ LXX mūtres x agnis nescio q̃ opinione ducti eū ūbū hebraicū
mom numerū magis quā agnū sonet Denique ex eiusdem hic sensū ma
gis probat qd p singlos fetus sēp admonē Laban mutauit Videbat uariū na
scī pec̄ ⁊ p̃ fetū dicebat Volo ut in fetuū in uaria nascant Rursū cū ui
disset uni coloris nasci pecora iacob q̃ppe hoc audito uirgas n̄ ponebat
in canalib̄ dicebat ut fetos fēt uni coloris s pecora pereant Et qd plura
Usq; ad uices x sēp a Laban pecoris sui siue iacob facta ē admo ⁊ qd eūq;
s̄ posuerat ut nasceret in colore ōrū ūtebat Hec cui aū in VI annis x pa
rendi uices meredibiles uideant legere yrgilū in q̃ dr̄ Bis q̃ uide pecudes
Hata aū ralicarū omnū ⁊ mesopotamie una tradit Et furata ē Rachel
idola patris sui Sunt idola legunt in hebr theraphin sēptū ē q̃ aqla Mor
φωμα ΘΛ id figuras ⁊ imagines intpretat Hoc aū ido ut sciam qd in u
dicīū libro theraphim sonet Et mīsiuit fluuiū ⁊ uenit in montē galaad ñ
qd eo tēpe mons galaad dicēt ⁊ p anticipationē ut fr̄equēt dixim illo uo
cat nōie q̃ p ea nuncupat ē Et mutasti mercede meā x agnis Idē er
ror q̃ sup Humerus enī p agnus legendus ē Et dixit iacob fr̄ib̄ suis sol
ligam lapides Et congregatis lapidib̄ fecēt aceruū ⁊ comedēt sup eū ⁊ uoca
uit illū Laban acūū testimonii ⁊ iacob uocauit illū aceruus testis Aceruus
hebrea lingua gal aad s testimoniū Rursū syra lingua acūus agar
appellat sedutha testimoniū Iacob q̃ acūū testimonii hoc ē galaad lingua
appellauit hebr Laban s id ipsū id acūū testimonii igar sedutha agentis suę
sermone uocauit Erat enī sirus ⁊ iamquā lingua parentū puerīe in q̃
habitabat sermone mutauit Et occurrēt ei angli ⁊ uidit eos Iacob
⁊ dixit Castra di s hēc Et uocauit nomī loci illi castra s hic castra posita s
in hebr habes manaim ut sciam si qū intpretatū in alio loco ponit quē
locū sigcet Et pulchre ad fr̄em turus municū angloꝝ se contraxit ex
eiusdem chorus Et dixit iacob Deus patris mei ysaac dne q̃ dixisti ad me re
ūtere in tra tua ⁊ benedicā t minor sū oī mia ⁊ oī ūtam tue quā fecisti
p seruo tuo Ideo qd nos possumus minor sū aliud nescio qd qd sensū turber
in greis ⁊ latinis codicib̄ ꝛtinet Et dixit ei Qd nomī t Qui ait Iacob.

Licenza: CC-BY-NC – Engelberg, Stiftsbibliothek, Cod. 49, f. 15v – Sancti Hieronymi Hebraicarum Quaestiones (http://www.e-codices.ch/it/bke/0049/15v)